

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Evplii Diaconi; ex secundo tomo Annalium Baronij, sub anno Christi 303. Marcell. Papæ 7. Imperat. Dioclet. & Max. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

perum perfectione satis superque eluceat.

MARTYRIVM S. EVPLII DIACONI;

ex secundo tomo Annalium Baronij, sub anno
Christi 303. Marcell. Papa 7. Imperat. Dioclet.

& Max. 20.

*Vide etiam
Notat. in
Martyrolog.
Roman.*

DIOCLETIANO octies, & Maximiano 12. Aug.
septies Consulibus, pridie Idus Augu-
sti, in Catanesium civitate, Euplius Dia-

conus ab exploratoribus inuentus legere Euā-
gelia, & Christianos docere, tentus ab illis, vna
cum libro productus cum esset extrā velum se-

*Euplij con-
fessio.*

cretarij exclamavit; Christianus sum & pro

Christi nomine mori desidero. Audiens hæc

Caluisianus Consularis, iussit Euplium Iudicis

Secretarium ingredi. Quo ingresso, quidam ex

amicis Caluisiani, nomine Maximus, furore in-

ensus: Non, inquit, decet tales eū tenere char-

tas contra Augustorum edictum. Caluisianus

autem; Vnde, inquit, hæc tu nobis adducis? nun-

quid è domo tua? Respondit Euplius; Non ha-

beo domum. Nouit hoc Dominus meus Iesus

Christus. Iussit deinde Caluisianus, vt ea clara

voce legeret. Tunc Euplius aperto codice legit:

Beati qui persecutionem patiuntur propter iu-

stitiam, quoniam ipsorum est regnum cælorū,

& alio loco: Qui vult venire post me, tollat

crucem suā, & sequatur me. Cū hæc & alia le-

geret, Caluisianus Cōsularis, Quid, inquit, hæc

sibi volunt? Cui Euplius; Lex est Domini mei,

à Iesu Christo filio Dei viui mihi tradita. Tunc

Cōsularis, audita Christi cōfessione, Tradatur,

inquit, tortoribus, interrogetur sub tormentis.

Nec mora. Martyr Christi pridie idus Augu-

Ff 3

stas

*Euplius è co-
dice Euan-
gelij legit.
Matth. 5. 16.*

*Torquetur
martyr.*

stas tormentis subditur, Caluisiano urgente, ut à Christi confessione resileret, & maturè atrocitatem tormentorum negando redimeret. At Euplius libera manu Cruce frontem cõsignas,

*Consignat
frontem suã
Cruce.*

Quod, inquit, semel confessus sum, idem rursus confiteor, Christianum me esse, & scripturas diuinas edoctum, ceteris eas prælegere. Caluisianus verò, Et quare, inquit, has lectiones ex dicto Imperatorum nobis non tradidisti? Respondit Euplius; quia Christianis nefas est eas tradere; ac multò satius est vitam in tormentis abijcere, quàm diuina eloquia vobis prodere.

*In diuinis e-
loquijs vita
eterna.*

In his enim vita consistit æterna, quam ne perdam, hanc caducam vestris libèter cruciatibus subdo. Tunc Caluisianus martyris sermonè interrumpens: Qui, inquit, secundùm Principum edicta scripturas non tradit, sed eas populo legit, torqueatur.

*Iterum tor-
quetur.*

Cumq; torqueretur Euplius: Gratias, inquit, tibi ago Christe; custodi me, qui te propter hæc patior. At Caluisianus: Desiste, inquit, ab hac mētis tuæ insania; deos adora, & liberaberis. Et Euplius: Adoro Christū, detestor dæmonia; fac quod vis, Christianus sum. Hæc diu optavi, fac, inquam, quod vis: adde alia, Christianus sum. Postquam verò diu tormentis exercitus fuisset, neque tamē de iniquità animi fortitudine quidquam remitteret, iussi sunt cessare carnifices; & rursus Caluisianus: Miser, inquit, adora deos; Martem cole, Apollinē, & Aesculapiū. Respondit Euplius; Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum adoro; sanctam, inquam, & indiuiduā Trinitatem, præter quam non est Deus. Pereat dii, qui non fecerunt cælum & terram; Christianus

nus sum. Caluifianus præfectus ira inflammatus: Sacrifica, inquit, si vis liberari. Dixit Euplius; Sacrifico modò Christo Deo me ipsum; quid vltra faciam non habeo. Frustrà conaris, Christianus sum.

Tunc Caluifianus in furorem & rabiem cõuersus, Martyrem acrius torqueri præcepit. Euplius verò in tormentis spiritu exultans, frequenter in ore habebat; Gratias tibi Christe. Succurre Christe, te propter hæc patior Christe. Tandem verò deficientibus viribus, labia ad orationem mouebat, & spiritu de Præfecti tyrannide triumphum agebat. Caluifianus ea Martyris constantia vehementius exasperatus, intra velum ingrediens, sententiam dictauit; In Euplium Christianum, edicta Principum contemnentem, deos blasphemantem, nec resipiscentem, gladio animaduerti iubeo. Ea sententia ex tabella ab ipso præfecto lecta, ilicò Euangelium, quocum apprehensus fuerat, ad martyris collum appensum est; & præcone clamante, Euplius Christianus, deorum, & Imperatorum inimicus, ad locum certaminis ductus fuit. Euplius verò gaudio exultans, Christo sine fine gratias agens, hoc assiduo repetebat; Gratias Christo Deo. Cumque ad locum perductus esset, fixis humi magna cum reuerentia genibus prolixius orauit; ac postremò iterum gratijs Christo actis, iugulū præbuit, ac capite plexus ad cælos emigravit. Sublatum est postea corpus eius à Christianis, & cõditum aromatibus, honorificè sepultum.

*Tertiò dirè
torquetur.*

*Sententia
mortis in
Euplium.*

*Appenso ad
collum Euā-
gelio ad mor-
tē trahitur.*

MAR-